

Dosarul nr. 2ra-974/2020

prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul central (jud. G. Bîrsan)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevski, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Nina Vascan
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Cazacu împotriva Tatianei Cazacu cu privire la desfacerea căsătoriei,

împotriva deciziei din 12 martie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Cazacu Eugeniu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu și a fost menținută hotărârea din 11 aprilie 2019 a Judecătoriai Edineț, sediul central,

c o n s t a t ă:

La 28 noiembrie 2018 Eugeniu Cazacu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianei Cazacu cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, a înregistrat căsătoria cu pârâta la Primăria satului Burlănești, raionul Edineț la 08 iulie 1996. Căsătoria a fost trecută în Registrul actelor de stare civilă la nr.9.

Din căsătorie s-au născut copiii comuni: la XXXXX, ZZZZZ, YYYYYY.

Viața în comun cu pârâta a eșuat, în anii de căsătorie s-a creat o atmosferă insuportabilă de neînțelegere, creând astfel neplăceri și indispuneri atât lor, cât și celor din jur.

Acțiunea de divorț a intervenit datorită faptului că relației de căsătorie a lor îi lipsesc elementele de fond în baza cărora aceasta s-a încheiat: afecțiune reciprocă, prietenie, sprijin moral etc.

În viziunea reclamantului aceste elemente constituie un motiv temeinic de desfacere a căsătoriei, a cărei continuare nu mai este posibilă din punctul său de vedere, eșuând din cele din urmă toate căile de împăcare, fapt pentru care a solicitat instanței de judecată desfacerea căsătoriei.

La fel a indicat că, acțiunea lui poate fi admisă fără acordarea unui termen de împăcare, deoarece tot efortul lui de a păstra relațiile de căsătorie nu au dat efectul

așteptat. Căsătoria nu poate fi desfăcută pe cale amiabilă, deoarece pârâta refuză să se prezinte la Oficiul Stării Civile.

Prin hotărârea din 11 aprilie 2019 a Judecătoriei Edineț sediul central, acțiunea depusă de Eugeniu Cazacu a fost respinsă.

La 23 aprilie 2019 Cazacu Eugeniu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 13 august 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de către Eugeniu Cazacu și a fost menținută hotărârea din 11 aprilie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul central.

La 23 august 2019, prin intermediul oficiul poștal, Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, casată integral decizia instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 12 martie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. (2) alin. (3), 33 alin. (2), 37 alin. (1) din Codul familiei și a concluzionat că, soții Cazacu au 3 copii, dintre care 2 sunt minori: XXXXX și ZZZZZ.

Cazacu Eugeniu solicitând desfacerea căsătoriei a menționat că aceasta nu mai poate fi păstrată, deoarece viața în comun a eșuat, în relația acestora creîndu-se o atmosferă insuportabilă din cauza certurilor și neînțelegerilor.

Alin.(3) al art.37 Codul familiei prevede că, instanța judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că conviețuirea soților și păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

Reieșind din norma de drept invocată supra instanța de apel a conchis că apelantul n-a prezentat dovezi și argumente precum că conviețuirea cu Tatiana Cazacu este imposibilă, dacă aceștea sunt separați sau încă locuiesc împreună. Prin urmare, Colegiul instanței de apel a reținut că desfacerea căsătoriei nu poate avea loc doar în baza unor afirmații declarative în acțiunea civilă, în lipsa părților, fără a fi prezentate careva probe ce ar dovedi imposibilitatea continuării traiului în comun, precum și înrăutățirea relațiilor dintre soți, elemente fundamentale necesare pentru constatarea ruperii relațiilor conjugale între soți.

Mai mult ca atât, acesta a indicat atât în cererea de chemare în judecată, cât și în cea de apel adresa soției drept xxxxx, însă din înscrisul eliberat de oficiul poștal rezultă că dânsa nu se află la domiciliul respectiv, fiind plecată peste hotarele țării (f.d.96).

În contextul celor invocate, instanța de apel a conchis că, prima instanță justificat a respins acțiunea, emițând o hotărâre legală și întemeiată, fiind adoptată

cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectarea normelor de drept procedural.

La 11 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu a constatat just circumstanțele cauzei și a dat o apreciere incorectă situației de fapt.

Instanța de fond și cea de apel au respins acțiunea cu privire la desfacerea căsătoriei, însă acest lucru nu va îndepărta situația tensionată dintre soți.

A invocat că nemijlocit instanței de judecată îi revine obligația de a aprecia temeinicia motivelor invocate în cerere și faptul dacă ele, într-adevăr, au vătămat raporturile dintre soți în așa măsură încât conviețuirea de mai departe a lor a devenit imposibilă.

A considerat că soluția instanței de apel este una pripită fără elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

Totodată a mai invocat că instanțele de judecată inferioare au aplicat eronat legea, ceea ce a condus la emiterea unei decizii neîntemeiate și ilegale.

Prin notificarea din 03 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 12 iunie 2020, plicul cu recursul declarat de Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, expediat în adresa intimatului Tatiana Cazacu a fost returnat instanței de recurs cu mențiunea „Plecat”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Bălți din 12 martie 2020 a fost expediată părților la 04 mai 2020 și avocatului Ghenadie Odobescu prin intermediul poștei electronice la 06 mai 2020 (f.d. 108-109).

Astfel, recursul declarat la 11 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, de către Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, este depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Eugeniu Cazacu, reprezentat de avocatul Ghenadie Odobescu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Nina Vascan

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru